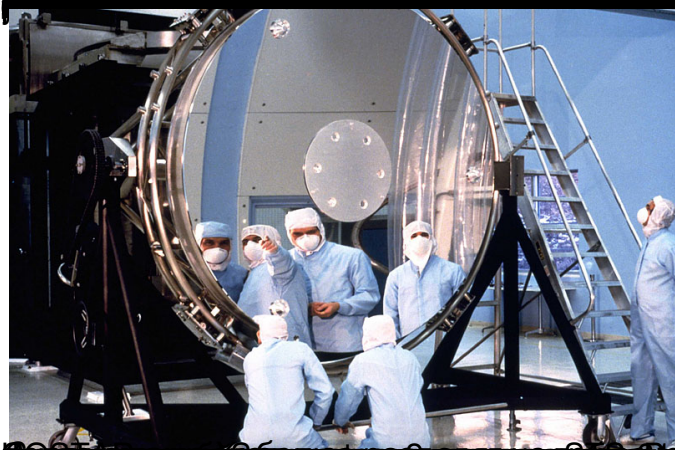

Още от самата зора на астрономията, стремежът на наблюдателите е бил към обсерватории на възвишения и планини, където въздухът е по-малко прашен и нощите са по-ясни. Всички значими обсерватории в света са строени на високи върхове, включително и нашата родна НАО-Рожен. Към настоящият момент, най-високата обсерватория в света е Индийската астрономическа обсерватория, разположена на 4,500 метров връх в Хималаите, а за обсерваториите с най-добро небе се считат Европейската южна обсерватория (2,635m) в Чили и Мауна Кеа (4,205m) на Хаваите. Но, въпреки че в тези обсерватории са най-големите телескопи на Земята, на най-добрите наблюдателни площадки, и с помощта на активна оптика, те едва успяват да достигнат възможностите на скромния по диаметър космически телескоп Хъбъл.

Концепцията за телескоп извън атмосферата е повдигната през 1946г., когато американският астроном Лиман Спитцър публикува статия за предимствата на извън атмосферната астрономия пред наземната. Основните му съображения са преодоляването на дефинираната от атмосферата максимална разделителна способност от 0,5-1,0 секунди и достигане до оптималните рязкости зависещи само от дифракцията на инструмента. Другото предимство е, че извън атмосферата стават достъпни всички спектрални области. Един космически телескоп може да събира информация както във видима светлина, така и в ултравиолетовите и инфрачервените дължини на вълната.

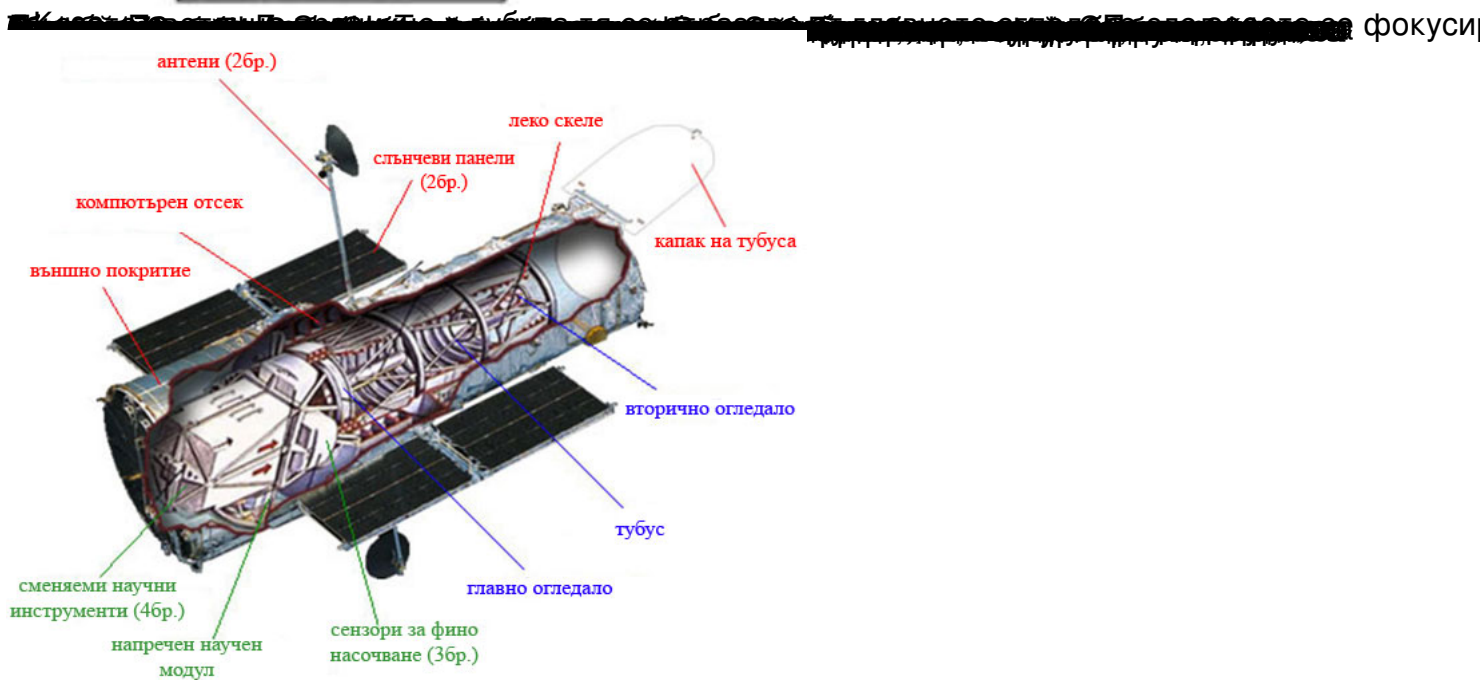
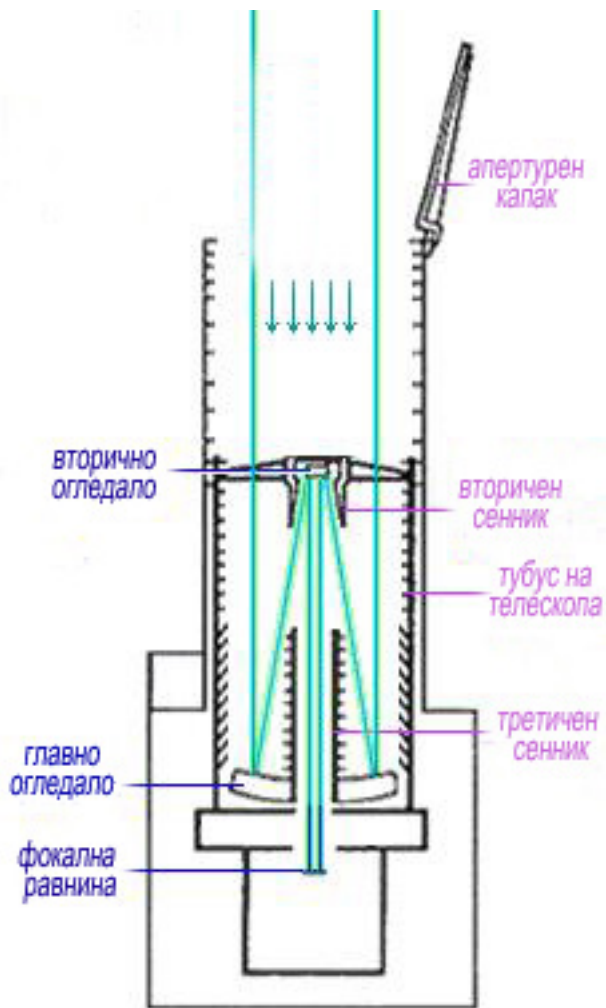
Без корекция

След COSTAR

Космически телескоп Хъбъл (Hubble)

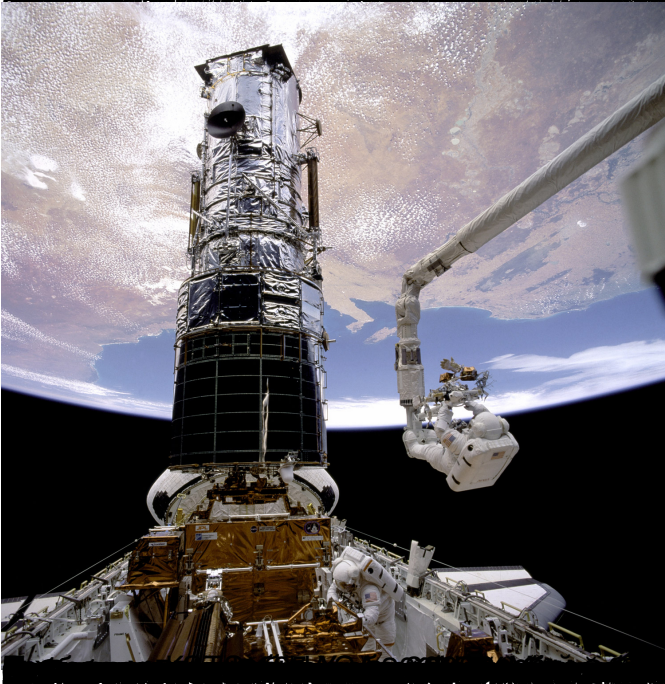
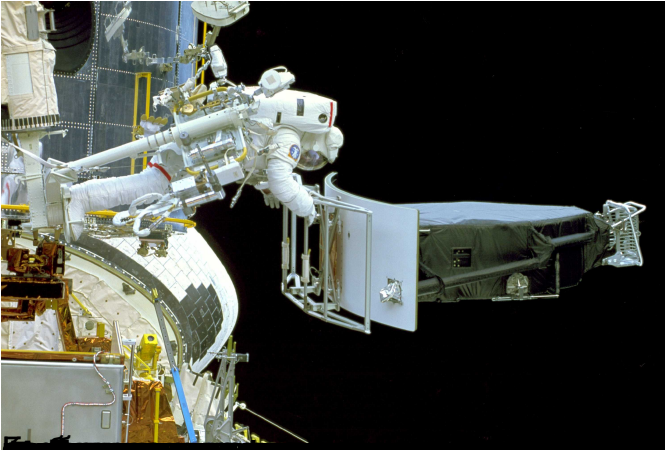
Христо Ставрев

Космически телескоп Хъбъл (Hubble)

Христо Ставрев

Cherubic Hymn-Theodoros Vasilikos-Our Home